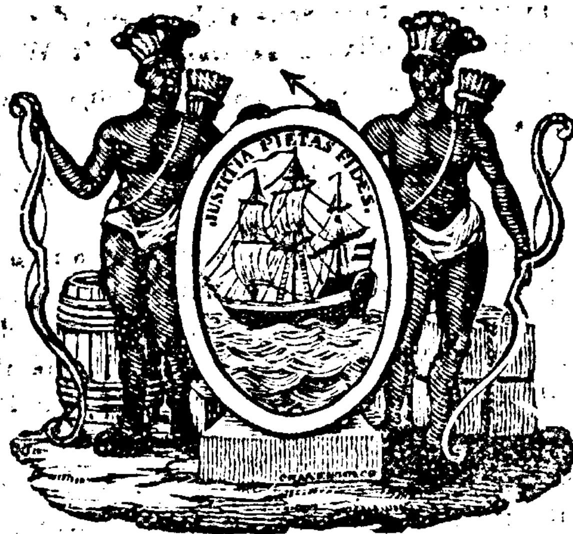
Aº. 1840. Nº. 21.

VRIJDAG, DEN 13den MAART.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 12 *Maart* 1840.

(11805) Alzoo CHRISTIAAN HENDRIK KONING, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een onbegeven Erf, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Pontewerfstraat*, bekend onder La. F. No. 200.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan genoemden Heer, de gelegenheid gegeven, om van af binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt: zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 12 *Maart* 1840.

(11806) Alzoo ANTOINETTA ELISABETH WOUDHUIS, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een onbegeven Erf, gelegen alhier aan *Paramaribo*, aan de *Dramibrandersgracht*, bekend onder La. F. No. 107.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan genoemde WOUDHUIS, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 12 *Maart* 1840.

(11807) Alzoo ANTON WHARTON WHITE, voor zich in privé en als Administrerende de Plantage *Frederikslust*, gelegen aan de *Warapper Kreek*, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om het Slavenkind JEANE, van gemelde Plantaadje af- en op zijnen privé-naam voor de vrijdom te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 12 *Maart* 1840.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JACOB GOMPERTS HEILBRON, en REBECCA JUDA; beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

☞ Met de Koloniale Schoener *Jeannette* naar herwaarts overgebragt zijnde, eenige der Goederen, welke uit het bij de rivier *Marowijne* verongelukte Nederlandsch Koopvaardij Schip *Jacoba Catharina* Schipper E. PEKELDER, gesauveerd zijn, zoo worden degenen, welke vermeenen mogten op dezelve aanspraak te kunnen maken in de gelegenheid gesteld daarop hunne reclame te doen gelden tot op Zaturdag den 21sten dezer, zullende een Inventaris dier Goederen voor de belanghebbenden ter *visie* liggen, op de gewone kantoor uren op het Bureau van den Procureur Generaal, terwijl op Maandag den 23sten dezer en volgende dagen des namiddags ten *vier* uren, ingevolge autorisatie van het Geregtshof, door den Exploicteur ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof *ad opus ius habentium*, ter plaatse nader op te geven, zullen verkocht worden, de zoodanige dezer geredde Goederen, welke alsdan niet zullen gereclameerd zijn.

Paramaribo, den 12 *Maart* 1840.

De *fungerende* Procureur Generaal,
P. FIERS SMEDING.

Mengelingen.

De drie Gaauwdieven van Tiundaland.

Nabij 't strand van Tiundaland, in Denemarken, zaten in eene herberg, waar gewoonlijk kooplieden en varensgezellen hunne intrek namen, drie karels van een tamelijk verdacht voorkomen, hetwelk bij den een', door een verbazend spitsen neus, bij den tweeden, door zijn kort, vuurrood haar, en bij den derden, door een' zwarten pleister over het linker oog, niet weinig vermeerderd werd.

Die drie mannen waren broeders, die, gansch niet keurig op hunne middelen van bestaan, zich reeds door allerlei gaauwdievenstreken en schelmerijen een aanzienlijk vermogen hadden vergaard.

De eene, met den spitsen neus, heette Hagbarth, de tweede, met het roode hoofdhaar, Sven, en de derde, met den pleister op 't onbekende oog, Trolle.

Hagbarth, de oudste van de drie, deelde de twee anderen juist een nieuw plannetje mede, om een rijk koopman, die zich van Zweden, naar Tiundaland op reis bevond, eens handig op te ligten.

»Die man," zei Hagbarth, »is de raarste snaak, dien ge nog ooit hebt gezien. Hij is op 't best van zijn leven, gansch niet dom en van een zeer innemend uiterlijk; alleen in zijn gelaat vertoont zich eene zonderlinge speling der natuur, daar hem één blaauw en één bruin oog ten deel viel. Overigens is hij zeer vrolijk van aard, en op kleederpracht gesteld, tot in het verkwistende. Kort en goed, gij zult, tusschen heden en morgen, zelve gelegenheid hebben, om hem in persoon te leeren kennen."

»Nu heb ik u nog slechts mijn plan te ontvouwen, en tusschen ons de rollen te verdeelen, die wij te spelen hebben, ten einde ons meester te maken van zijn goed en zijn geld.

Hierop schoof het achtenswaardige drietal wat nader bijeen, en Hagbarth vertelde hun nu fluisterend wat hij in den zin had.

Den volgenden morgen, zoo als Hagbarth, voorspeld had, stapte de Zweedsche koopman, met name Erich Holgersohn, op het strand van Tiundaland aan wal.

Hij was, inderdaad, een kloek en fraai man, voor wiens kleederpracht die der meeste kooplieden van Tiundaland moest onderdoen: want geen hunner, wiens hoed met zulk een' zwierigen vederbos prijkte, als die van onzen Zweed, en geen' gordel die zoo rijk met goud doorvlochten was als de zijne; ook droeg niemand zulk een ongemeen en kostbaar wapen, als de dolk, die in die gordel stak.

Maar Hagbarth had ook niet gelogen, toen hij zeide, dat de man één blaauw en één bruin oog had; want dat was werkelijk zoo.

Toen Erich Holgersohn zijne manschap de vereischte bevelen had gegeven, en order op zijne zaken gesteld, verliet hij het schip, om naar een' kooper voor zijne waren te zien.

Hij had naauwelijks eenige schreden langs 't strand gedaan, of Hagbarth, die al sinds een uur op hem loerde, trad hem te gemoet.

»Gij zijt een vreemd koopman, en hebt waarschijnlijk eene of andere goede lading in?"

»O, ja," hernam Erich Holgersohn: »mijn schip is met ijzerwaren bevracht."

»Kan men ze niet eens zien?" vroeg Hagbarth.

»Oogenblikkelijk, als gij wilt," hernam Erich, en geleidde hem naar zijn schip, en liet hem de waren zien.

Hagbarth sprak lang en breed over Erich's lading, en wat zij wel waard zouden zijn, doch verliet met hem 't schip weer, zonder dat zij 't nog zamen eens waren geworden.

Daarop wandelden ze weder langs langs 't strand, tot ze eindelijk aan een niet onaardig huis kwamen, dat Hagbarth toebehoorde.

»Dit is mijn huis," zei Hagbarth, wilt ge niet eens binnen gaan?"

»Als 't wezen mag."

Hierop traden beiden 't huis in.

»Hoe zoudt gij 't vinden," zoo begon thans Hagbarth, »wanneer wij eens een' ruilhandel aangingen?"

»Laat hooren."

»Ik geef u alles, wat zich op dit oogenblik in 't gansche huis bevindt, wanneer gij mij daarentegen de lading van uw schip afstaat. Neem den boedel zelf maar eens op."

Erich Holgersohn zag alles in huis naauwkeurig na, en toen, daar hij zich een wis voordeel uit dien handel voorspelde, sprak hij: »ik heb tegen uw voorstel niet: wanneer ge mij al wat zich thans in dit huis bevindt wilt afstaan, is mij scheepslading u."

»Top!" riep Hagbarth. »We houden den koop voor gesloten. Morgen kom ik om uwe lading over te nemen, en dan kunt ge u eveneens in het bezit stellen van het uwe."

Nadat de Zweedsche koopman alles wat zich in het huis bevond in een boek had opgeschreven, dat hij altoos bij zich had, en ook Hagbarth daaromtrent het noodige had aangeteekend, namen de twee kooplieden weltevreden afscheid.

Den volgenden morgen, reeds zeer vroeg, verscheen Hagbarth met eenige sjouwers, en liet de waren aan land brengen. Doch toen nu Hagbarth het zijne had overgenomen, ging Erich Holgersohn nog eene kleine wandeling doen, eer hij van zijn eigendom bezit wilde nemen.

Doch op die wandeling werd hij door eenige kooplieden opgehouden, die zich in een wijnhuis aan het strand bij hem hadden gevoegd, en hem met zooveel eerbewijzingen en beleefdheden overlaadden, dat hij er zelf van verbaasd stond.

Erich Holgersohn kon, zonder onwellevend te zijn, het gezelschap niet verlaten, en dacht, het zou den volgenden dag ook nog tijds genoeg zijn, om den inboedel van dat huis over te nemen.

Werkelijk vervoegde zich ook Erich, daags daaraan, in Hagbarth's woning. Doch wie schets zijne verbazing, toen deze hem tegemoet trad, en droogweg zeide, dat hij niets meer van hem te vorderen had.

»Ik heb," zoo ging de listige bedrieger voort, »gisteren, dat de dag was waarop ik mij verbonden had u de goederen af te leveren, tot laat in den avond, op u gewacht, zonder dat gij zijt komen opdagen. Gij hebt alzoo den tijd voor de overname laten voorbijgaan, en mij daardoor te verstaan gegeven, dat gij van mijne goederen afzaagt. Volgens onze wetten, behoort het goed dat door den eigenaar verlaten wordt, degenen toe, die er na hem bezit van neemt."

Erich Helgersohn begreep nu op eens, wat hij te denken had van de ongemeene vriendelijkheid der kooplieden, die niet anders dan de kornuiten van Hagbarth waren geweest, en hem in den val hadden gelokt.

Door zulk een' fieltenstreek tot het uiterste gedreven, deed hij Hagbarth de bitterste verwijten; doch hoe meer hij tegen hen uitvoer, hoe meer deze hem bespotte, tot eindelijk Erich, door zijne gramschap vervoerd in de hevigste smaadredenen tegen hem uitborst.

Doch Hagbarth beantwoordde dat alles met een honend gelach, zeggende, dat hij met een' man, die zijne drift geen meester was, niets verder te spreken had; maar dat hij hem wel voor zijne beleedigingen, in regten zou betrekken. Daarop keerde hij hem den rug toe, en verwijderde zich, zonder verder naar hem te luisteren.

Vol wrevel en verontwaardiging over Hagbarth's laaghartigheid, keerde nu Erich naar de plaats terug, waar zijn schip ten anker lag, toen hem eensklaps iemand heftig op den schouder sloeg.

Verwonderd keerde zich Erich om, en zag een' man van eene rijzige gestalte, met vuurrood haar voor zich staan, die hem met grimmige blikken aanstaarde. 't Was Sven.

»Ha zien wij elkander eindelijk eens weder, kameraad?" vroeg deze.

»Mijnheer," hernam Erich, »gij vergist u, zoo 't schijnt."

»Toch niet," hervatte Sven: »ik vergis mij niet. Ik ken u slechts al te goed, even als dien kostbaren gordel, en dien dolk met juweelen bezet, die er in steekt, die ik beiden in Engeland kocht, en die ge mij in Parijs afhandig maaktet."

»Wat vermeet ge u?" riep Erich.

»Hier, met den gordel, »brulde Sven, terwijl hij hem pijlsnel den dolk ontrukte en hem dien op de borst zette.

Erich Holgersohn zag zich in de magt zijns vijands, hij maakte dus zijn gordel los en stelde dien den vreemdeling ter hand.

Deze stak het eene en andere met de grootste koelbloedigheid in den zak, er bij voegende: »dank het mijne grootmoedigheid, dat ik mijn herkregen wapen niet het allereerst op u beproeve; doch ik wil aan 't geregt van Tiundaland overlaten, om 't oordeel over u uit te spreken."

(Het vervolg en Slot hierna.)

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 6 Maart 1840.

Het HUIS en ERF, staande en gelegen op den hoek van de *Zwartenhovenbrug* – en *Burenstraten*, La. D. No. 185 Nieuwe Wijk en La. D. No. 43a Oude Wijk; aankomende J. SCHEEN en A. L. HEEREMANS. — Bij opbod *f* 1050. FREDERIK WILLEM VAN HEIJST. — Bij afslag *f* 800 JAN SCHEEN.

De *helfte* in het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heerenstraat*, La. A. No. 78 Nieuwe Wijk en La. B. No. 90 Oude Wijk; aankomende A F. WHITE, als mede Erfgenaam van den Boedel CONSTANTIA van BELLONA van SCHELLING, doch laatstelijk bij Executie door JOHN SMITH gekocht. — Bij opbod *f* 650. DAVID JOHANNES DE MEZA. — Bij afslag *f* 100. SALLIJ MALLARD.

De *helfte* in het HUIS en ERF, gelegen in de *Eerste Buitenwijk*, No. 98 en Oude Wijk La. A. No. 84; aankomende H. F. VALENTIJN. — Bij opbod *f* 50. De Wed. VALENTIJN. — Bij afslag *f* 100. Dezelfde.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, het Schip *Heppens*, Kapt. G. D. Swart, komende van Noord-Amerika, hebbende 41 dagen reis; Passagier: de Heer C. Reelfs.

Den 4den, de Engelsche Sloep *Argus*, Kapt. J. J. Marschall, van Berbice, hebbende 8 dagen dagen reis; Passagier: de Heer John Cameron.

Den 10den, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. B. Mark, van Cayenne, hebbende 3 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 9den, het Schip *Dina Maria*, Kapt H. C. Wriburg, naar Amsterdam, lading: 170 vaten en 1362 balen heele Koffij, 15 vaten en 199 balen gebroke dito, 28 balen schoone Katoen, 146 balen Kakao en 27 stukken Hout; Passagiers: Mejufvrouwen Judith Susarte wed. J. Piza en Kleindochter J. Piza en de Heeren P. A. van der Upwich en Elias Benjamin Jr.

Den 10den, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. J. Blacgrove, naar Demerary; Passagiers: de Heeren C. C. Hessner en A. Steward.

Advertentiën.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op HEDEN den 13den dezer, des namiddag ten 4 ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER; doen verkoopen:

De *GOEDEREN* gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als:

ABIGAëL JACOB SOESMAN, Wed. BENJ. ABM. DE VRIES, SARA ASSER LEVIJ, Wed. ALEXANDER SAMUEL BENEDICTUS, JOHAN CHRISTIAAN BREDENBACH, DANIEL van SCHEVENINGEN, GEERTRUIDA GOMARUS, CATHARINA van VAN HOUTMEI VIER GEZUSTERS, DANIEL NUNES HENRIQUEZ en eenige *LIJFKLEEDEREN*, toebehoorende aan den Boedel WILLIAM POLLOCK, laatstelijk ontvangen.

Mede den ouden Neger genaamd *Fortuin*; aankomende den *desolate* Boedel SARA ASSER LEVIJ, Wed. ALEXANDER SAMUEL BENEDICTUS.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn; zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 13 Maart 1840.

M. N. ARLAUD.
2de Commies.

VENDU:

van *VASTE EFFECTEN* en den ouden Neger genaamd *Fortuin*; HEDEN NADEMIDDAG om 4 uren. (11791)

Paramaribo, den 13 Maart 1840.

De Tweede Commies bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen,

M. N. ARLAUD.

(11797) De ondergeteekende voornemens zijnde, deszelfs *affaire* geheel te realiseeren, biedt de nog voorradige GOEDEREN, tot zeer *civiele prijzen* te koop aan, als:

Linnen, Klaar Linnen, Beddetijk, Lakens en Casemier, Glaswaren, Tonteldozen, Negerkammen en Spigels, Coralen; Boslemmermessen, Schoenen, Hoeden, gemaakte Kleederen, Rhijn- en Roodewijn, Bier, Genever, Seltzerswater, enz. enz.

TH. CORDUA.

(10154) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN MORGEN*, om 9 uren, verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDERERN, kisten RHIJNWIJN, eenige witte CASTOOR HOEDEN, KOPIE PLANKEN van den Houtgrond *Quapibo*, enz.

*** ERRATA. In No. 20, *staat* het Zegelnummer van M. N. MONSANTO: 11787; *moet zijn*: 11789.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Nederlandsch gezinkt Barkentijnschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit HEDEN.

Het Nieuw Gebouwd Gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 Maart.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. Reindert van der Mei. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Kofschip *Allersma*, Kapt. R. W. Vos. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit ultimo Maart.

Het Bregantijnschip *Koophandel*, Kapt. F. Popkes. Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 25 Maart.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij.

Naar Rotterdam:

Het Nederlandsch Kofschip *de Jonge Jan*, Kapt. F. Guijt. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.